

Medlem spiede da til, at man ikke heller havde Lov til at sammenligne det nye Hærløvsbudget med det Budget, der vilde være fremkommet, hvis det ærede Medlem havde haft Lov til at gennemføre sin Hærløvs, og han sagde, at vi ikke havde Lov til at udlægge det, som vi i saa Fald ville være naaet til, til Noget som 9,400,000 Kr. Efter det ærede Medlems egen Opstillingsmaade og efter den Maade, hvorpaa han er kommen til dette, forekommer det mig at være saa mærkværdigt, at en Politiker med en saa stor Fortid, ialtfald som det ærede Medlem, virkelig vilde bekvemme sig til at sige noget Saadant. Han sagde nemlig, at det Forslag, som er blevet betegnet som hans „sidste Ord“, var Noget, der var indøvet i eller omgjærdet af saamange Forbehold, at man slet ikke havde Lov til at tage det for alvorlig ment. Det var omtrent Meningen af, hvad det ærede Medlem nu virkelig har driflet sig til offentlig at udtale. Det forekommer mig at være i den Grad en Falliterklæring for en politisk Fører, at jeg dog havde troet, at det ærede Medlem ikke vilde have fremsat en saadan Udtalelse her. Men jeg skal sige det ærede Medlem, at det er heller ikke hans sidste Ord, som jeg er gaaet ud fra, idet jeg har nævnt den Sum af 9,400,000 Kr. Sit sidste Ord skal han have Lov til at beholde, det kjende vi ikke, da han ikke har udtalt det; men jeg skal henholde mig til hans næstsidste Ord, som vi have hørt. Det var paa Grundlag af dette hans næstsidste Ord i Fællesudvalget, som jeg optog som alvorlig ment, at jeg ved at følge den Beregningsmaade, som er opstillet her i Betænkningen, kom til en saadan Sum, ganske naturlig derved, at der var imellem dette næstsidste Ord og den Lov, der kom til at gjælde, en Afstand af ca. 300,000 Kr. — Naar han nu naaer til 9,686,000 Kr. paa vort Forslag, den nu gjældende Hærløvs, saa faae vi, efter det ærede Medlems Forslag, efter den samme Beregningsmaade, det Tal, jeg har nævnt: omtrent 9,480,000 Kr. Jeg spurgte igaar, hvorfor det ærede Medlem ikke havde opstillet den Beregningsmaade under Hærløvsforhandlingerne ifjor og bad om et Svar, der var nogenlunde plausibelt. Hvad var det Svar, det ærede Medlem gav? Han sagde, at disse Beregninger havde han opstillet, han havde overvejet og kritiseret sit Forslag efter den samme Beregningsmaade som nu, og dette Resultat af hans Overvejelser vilde han altsaa fastholde for sig selv og ikke gjøre Folkethinget bekendt med. Det er altsaa Meningen, det har ikke maattet foreligge for os, for at vi kunde se, hvorledes det virkelige Resultat, hvorledes den kontante, nøgne Virkelighed vilde tage sig ud; men det ærede Medlem har været sig bevidst, at hans Beregninger hoilede paa andre Tal end dem, han vidste vilde være endelig gjældende. Jeg spørger, om det er et Svar, der paa nogen Maade har den mindste

Karakter af at være plausibelt? — Det ærede Medlems Bemærkninger om Fæstningsartilleriets Udvidelse skal jeg ikke opholde mig væsentlig ved, jeg har allerede igaar udtalt, hvad der er slet, og hvad der vilde være slet ved det ærede Medlems Forslag, og det er sikkert, at der ved det ærede Medlems Forslag vilde have fundet en Udvidelse Sted af Fæstningsartilleriet; ved den gjældende Hærløvs har der derimod ingen Udvidelse fundet Sted, men man har styrket Kadreerne ligesaa vel ved Fæstningsartilleriet som ved de andre Baaben, medens Tjenestetiden er forlortet med to Maaneder for samtlige, og medens der er lagt et større Antal af Mandstabet til fast Tjeneste, hvad der var den naturlige Følge af de komplicerede Materialier, som Fæstningsartilleriet herefter har at behjæne. Det ærede Medlem maa imidlertid erindre, hvorved det var, at han kom ind paa den omtalte Fæstningsartilleris Udvidelse; det var for at antyde, at der i den nye Hærløvs laa en Antydning af, at vi maatte komme til at have saadanne nye Kanoner, som her foreslaas til Søforternes Kasematter, og jeg vil spørge de Herrer, om de kunne se nogen som helst Tansforbindelse derimellem, at der ved Hærløven ikke er givet nogen Udvidelse af Fæstningsartilleriet, og at der dertil skulde knyttes som en Konsekvents Anskaffelsen af nye Kanoner. Den Forstærkning af Fæstningsartilleriet, som den nye Hærløvs indeholder, er en Forstærkning, der er af teknisk Natur, fordi de store Kanoner, der for Tiden benyttes paa Søforterne, kræve større teknisk Dygtighed; men der er, kan jeg gjerne sige, ikke tilveiebragt en eneste Mand mere; at der er kommet et Par flere Underofficerer, altsaa nogle flere faste Kadre, indeholder ingen som helst Udvidelse af Fæstningsartilleriet.

Berg: Til det ene af de ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), skal jeg bemærke, at det glæder mig, at hans Sukkormelse er gaaet i samme Retning som min, det vil sige, han vil erindre, at det var mig, der stillede Forslag til en Forhandling med Krigsministeren i Fællesudvalget det ottende Mar efter, at vi vare begyndte at forhandle denne Sag, og den eneste Gang, der kunde være Tale om, at Regjeringens Repræsentant kunde have haft Leilighed til at samles med 30 Mand fra begge Thing. Det Forslag, jeg stillede, krævede, som det ærede Medlem veed, en halv Times Overveielse udenfor Udvalget af ham og hans Benner, og det endte med, at han stemte imod det. Jeg tager det ud af Rigsdagstidenden, saa det er meget let at tale om, men det forekommer mig ikke at røbe nogen særlig Interesse for at have Regjeringens Repræsentant tilstede ved denne Leilighed, som var den eneste foreliggende Leilighed i en saa alvorlig Sag i de 8 Mar, man har forhandlet derom. Men hvorfor ønskede det ærede